

ภาคผนวก ๗

การพิจารณาสถานะบุคคลให้แก่บุคคลบนพื้นที่สูง พ.ศ. 2543

การพิจารณาสถานะบุคคลให้แก่บุคคลนั้นที่สูง พ.ศ. 2543

การนิยามคำว่า “บุคคลนั้นที่สูง” ซึ่งมีความหมายใน 2 ดังลักษณะ คือ

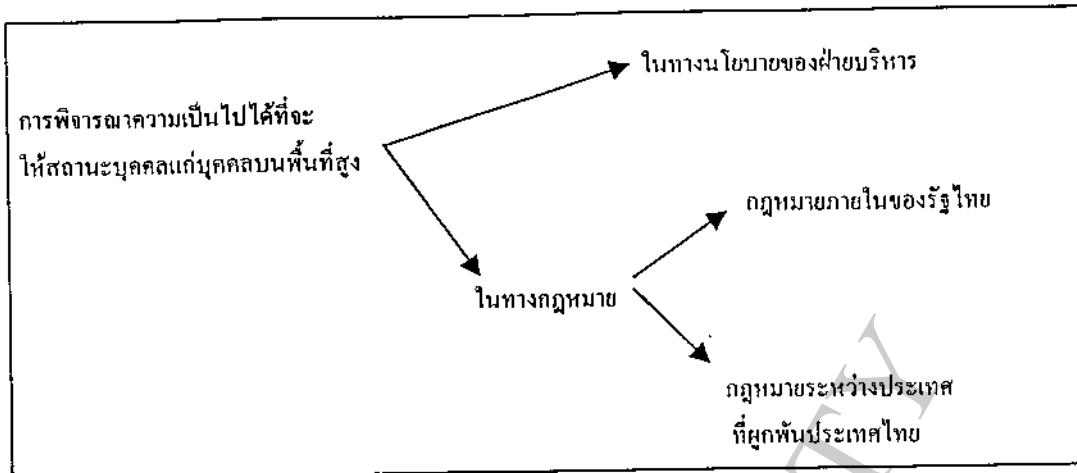
ลักษณะแรก ก็คือเป็นประชากรที่อยู่อาศัยบนพื้นที่สูงซึ่งเป็นชาวเขา คนไทยและกลุ่มชน อื่นๆ ซึ่งรู้บาลไม่ได้มีนิโภบาล หรือมาตรการนโยบายคุ้ลด้านนิยมการเป็นการเฉพาะที่อาศัยอยู่ใน “พื้นที่สูง” อันได้แก่ “พื้นที่ที่เป็นที่อยู่ของชาวเขาเผ่าต่างๆ หรือเป็นที่ตั้งบ้านเรือนและที่ทำการที่มีความลาดชันโดยเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 35 หรือมีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล 500 เมตรขึ้นไป ในจังหวัดต่างๆ 20 จังหวัด คือ เชียงใหม่ แม่อ่องสอง เชียงราย พะเยา น่าน ลำพูน ลำปาง แพร่ ตาก เพชรบูรณ์ เลย พิษณุโลก สุโขทัย กำแพงเพชร กาญจนบุรี อุทัยธานี สุพรรณบุรี ราชบุรี ประชานบกีริขันธ์ และเพชรบูรี” ทั้งนี้ จะเห็นว่า เป็นการนิยามตามข้อ ๕ แห่งรัฐบัญญัติแก้ไขกฎหมายการจราจร พ.ศ. 2540 ว่าด้วยการบริหารการพัฒนาชุมชน สิ่งแวดล้อม และการควบคุมพืชสภาพบนพื้นที่สูง เมื่อ พ.ศ. 2540

ลักษณะที่สอง ก็คืออาจเป็นบุคคลนั้นที่สูง “ในความหมายแรก” ที่อพยพลงมาอาศัยอยู่บนพื้นที่ราบ

แบ่งบุนในการพิจารณาปัญหาการกำหนดสถานะบุคคลของบุคคลนั้นที่สูง

ในการพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการกำหนด “สถานะบุคคล” ของบุคคลนั้นที่สูง นั้นอาจทำได้ในหลายแบบ ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนด “แบ่งบุน” ของการพิจารณาซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้ คือ ในการพิจารณาความเป็นไปได้ในการให้สถานะบุคคลแก่บุคคลนั้นที่สูงนั้น ควรจะต้องศึกษาทั้งในแบ่งความเป็นไปได้ในทางกฎหมาย และความเป็นไปได้ในแบ่งนโยบายของฝ่ายบริหาร ทั้งนี้ เพราะว่านโยบายของรัฐที่มีพื้นฐานที่มั่นคงในทางกฎหมายย่อมจะได้รับการยอมรับ และปฏิบัติตามโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ มิใช่จะได้รับการยอมรับเพียงในทางปฏิบัติของฝ่ายบริหารเท่านั้น หากแต่จะได้รับการยอมรับจากฝ่ายคุ้มครองอิทธิพล ปัญหาที่ว่า ศาลจะมีคำสั่งยกเลิก หรือเพิกถอนการกระทำการปกติของอันเนื่องมาจากนโยบายของฝ่ายบริหารจึงไม่อาจเกิดขึ้น

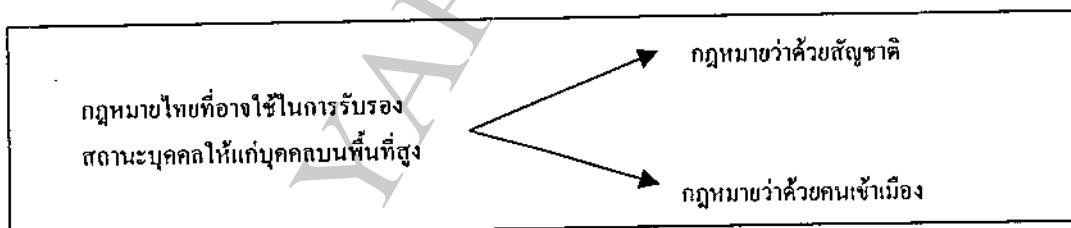
อนึ่ง ในแบ่งความเป็นไปได้ในทางกฎหมายนั้น คณะกรรมการศึกษาฯ ในเรื่องนี้เห็นว่า นอกจากจะต้องพิจารณาความเป็นไปได้ในแบ่งกฎหมายภายในประเทศแล้วยังต้องพิจารณารวมกับกฎหมายระหว่างประเทศที่ผูกพันกับประเทศไทยอีกด้วย

กฎหมายว่าด้วยการกำหนดสถานะบุคคลในประเทศไทย

เนื่องจากกฎหมายที่กำหนดศิทธิ หน้าที่ และความสามารถของบุคคลธรรมดายังไม่ถูกเขียนไว้ในกฎหมายเดียว คณะกรรมการศึกษาฯ จึงต้องเริ่มนัดพิจารณาเรื่องกฎหมายไทยฉบับใดบ้าง ที่อาจนำมาใช้เพื่อรับรอง ตลอดจนให้ “สถานะบุคคลตามกฎหมาย” แก่บุคคลบนพื้นที่สูง

คณะกรรมการศึกษาฯ จึงพบว่าเพื่อกำหนดสถานะบุคคล (Personal Status) ซึ่งเอื้ออำนวยให้บุคคลบนพื้นที่สูงอาจใช้ “ศิทธิในการเป็นบุคคลตามกฎหมาย” (Right to Legal Personality) อันเป็นสิทธิมนุษยชนเบื้องต้น (Fundamental Human Rights) ได้ในประเทศไทยก็จะต้องพิจารณา กำหนดสถานะบุคคลของบุคคลบนพื้นที่สูงภายใต้กฎหมาย 2 ฉบับ กล่าวคือ กฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง”

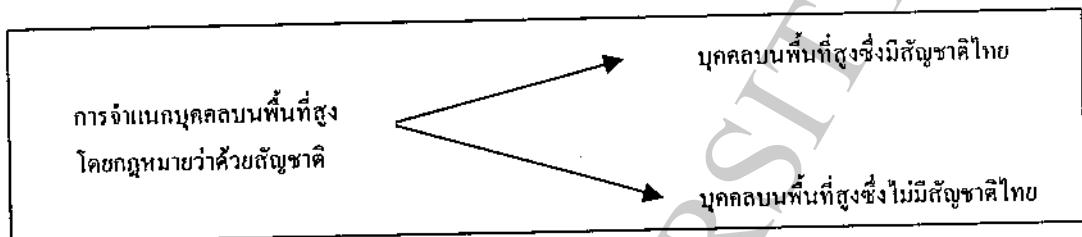

การจำแนกบุคคลพื้นที่สูงตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ

ผลของการจำแนกบุคคลบนพื้นที่สูงโดยใช้กฎหมายสัญชาติจะนำไปสู่ผลลัพธ์ใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ

ในประการแรก หากบุคคลบนพื้นที่สูงมีสถานะเป็น “คนชาติ (National)” บุคคลดังกล่าวขึ้นมาเป็นผู้ทรงสิทธิ์ที่สมบูรณ์ด้านกฎหมายไทยในลักษณะเดียวกับคนสัญชาติไทยโดยทั่วไป ในพื้นที่

ในประการที่สอง หากบุคคลนั้นที่สูงไม่มีสถานะเป็น “คนตัญชาติไทย” บุคคลดังกล่าว ย่อมมีสถานะเป็น “คนต่างด้าว (Alien)” ตามกฎหมายไทยบุคคลดังกล่าวย่อมจะได้รับการปฏิบัติ ในลักษณะเดียวกับคนต่างด้าวอื่นๆ ในประเทศไทย กล่าวคือ การได้รับการคุ้มครองสิทธิขึ้นพื้นฐาน ของมนุษยชนอย่างไม่มีเงื่อนไข แต่เมื่อจึงได้รับสิทธิบางประการที่กฎหมายสงวนไว้ให้แก่คนไทย ตัญชาติไทยเท่านั้น อ即ิ สิทธิในการเข้าร่วมทางการเมือง หรืออาจถูกจำกัดสิทธิบางประการ อ即ิ สิทธิในการทำงาน สิทธิในการประกอบธุรกิจ สิทธิในการถือครองอสังหาริมทรัพย์

การจำแนกบุคคลนั้นที่สูงตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ในการจำแนกบุคคลนั้นที่สูง ไม่มีสัญชาติ ในกรณีนี้อาจถูกจำแนกได้เป็นอีกสองลักษณะ กล่าวคือ บุคคลนั้นที่สูงที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยประการหนึ่ง และบุคคลนั้นที่สูงที่เกิด ในประเทศไทยอีกประการหนึ่ง

กรณีของบุคคลนั้นที่สูงที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย

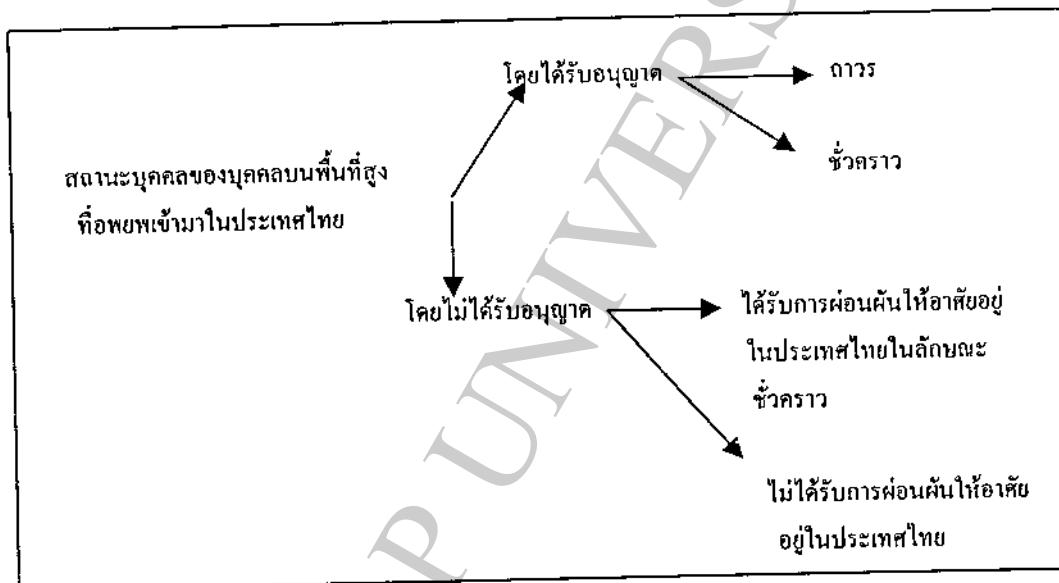
หากบุคคลนั้นที่สูงเป็นคนต่างด้าวที่ “ดินทางเข้ามาในประเทศไทย” มิใช่บุคคลที่เกิด ในประเทศไทย จึงจะต้องใช้กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองมาจำแนกบุคคลดังกล่าวต่อไป สถานะบุคคล ของบุคคลดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัญหาที่ว่า บุคคลดังกล่าวได้รับอนุญาตให้เข้ามาในประเทศไทย โดยชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือไม่ ซึ่งผลลัพธ์ของการพิจารณาอาจเกิดขึ้นใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ

ในประการแรก หากบุคคลนั้นที่สูงได้รับอนุญาตให้เข้ามาในประเทศไทย บุคคลดังกล่าว ย่อมมีสถานะเป็นคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มี “สิทธิเข้ามาในประเทศไทย (Right to Entry)” และ “สิทธิที่จะอาศัยอยู่ในประเทศไทย (Right to Reside)” ซึ่งสิทธิดังกล่าวอาจมีลักษณะข้อควร หรือควรรักษาได้ ภายใต้สถานะดังกล่าวบุคคลนั้นที่สูงนี้จึงไม่อาจถูกส่งกลับออกไปจากประเทศไทย

ในประการที่สอง หากบุคคลนั้นที่สูงไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในประเทศไทย โดยหลัก บุคคลดังกล่าวขึ้นอยู่กับ “สิทธิเข้ามาในประเทศไทย (Right to Entry)” และ “สิทธิที่จะอาศัยอยู่ใน

ประเทศไทย (Right to Reside)" บุคคลบนพื้นที่สูงในสถานการณ์นี้จะต้องถูกส่งกลับออกจากประเทศไทยโดยพลัน ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับการผ่อนผันให้อาศัยอยู่ได้ในลักษณะชั่วคราว

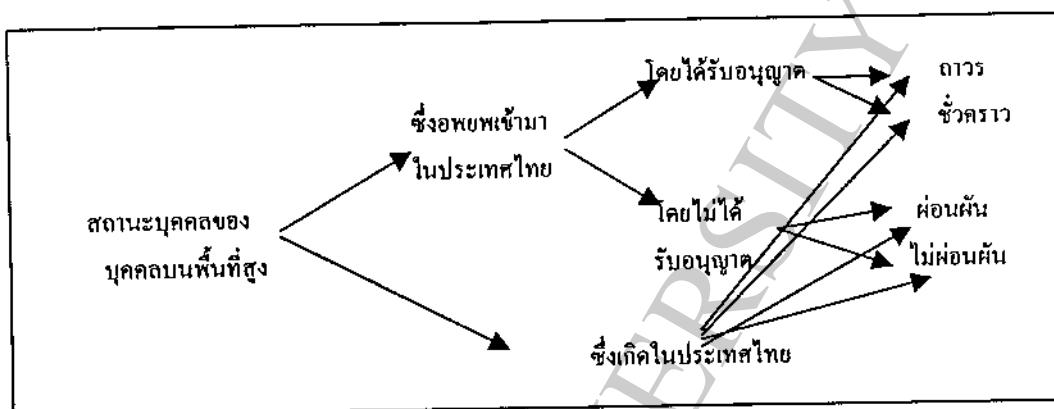
ดังนั้น หากคณะกรรมการตัดสินใจผ่อนผันให้อาศัยอยู่ชั่วคราวในประเทศไทย บุคคลบนพื้นที่สูงนี้ ก็จะมีสถานะเป็น "บุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในประเทศไทย กล่าวคือ มีลักษณะการเข้าเมืองที่ผิดกฎหมาย" แต่ก็มีสถานะเป็น "บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้อาศัยอยู่ในประเทศไทย กล่าวคือ มีลักษณะการอาศัยที่ชอบด้วยกฎหมาย" กล่าวคือ ไม่อาจถูกส่งกลับออกจากประเทศไทย ในขณะที่กำลังผ่อนผันขั้นไม่ถ้วนสุด แต่การใช้สิทธิในความเป็นบุคคลในประเทศไทยย่อมถูกจำกัดมากกว่าคนต่างด้าวโดยทั่วไปที่ได้รับอนุญาตให้เข้าเมืองอาทิเช่น สิทธิและเสรีภาพในการเคลื่อนไหว ย่อมถูกจำกัด

กรณีของบุคคลบนพื้นที่สูงที่เกิดในประเทศไทย

หากบุคคลบนพื้นที่สูงมิใช่คนต่างด้าวที่เกิดนอกประเทศไทย กล่าวคือ บุคคลดังกล่าวยื่อมมิใช่คนเข้าเมือง แต่โดยที่มาตรา 7 ทวิ วรรค 3 แห่ง พ.ร.บ. สัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 บัญญัติว่า "ให้ถือว่าผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย ซึ่งไม่ได้สัญชาติไทยตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เว้นแต่จะมีการสั่งเป็นอย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น" และมาตรา 11 วรรค 1 แห่งกฎหมายฉบับเดียวกันบัญญัติว่า "บทบัญญัติมาตรา 7 ทวิวรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ.2508 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้มีผลให้บังคับกับผู้เกิดก่อนวันที่พระบาทบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย เว้นแต่ผู้ซึ่งรัฐมนตรีมีคำสั่งอันมีผลให้ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ" โดยผลของกฎหมายดังกล่าว บุคคลบนพื้นที่สูง

ที่เกิดในประเทศไทยก่อนมีการประกาศใช้มาตรา 7 ทวิ วรรค 3 จึงเริ่มต้นมีสถานะเป็น “ผู้ที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจกรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง” ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2535 ในขณะที่บุคคลนับพื้นที่สูงที่เกิดในประเทศไทยตั้งแต่มีการประกาศใช้มาตรา 7 ทวิ วรรค 3 จึงเริ่มต้นมีสถานะเป็น “ผู้ที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจกรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง” ตั้งแต่เกิด

ดังนั้น เพื่อที่จะมิให้บุคคลนับพื้นที่สูงถูกผลักดันออกไปจากประเทศไทยก็จำเป็นที่จะต้องอนุญาตให้บุคคลนับพื้นที่สูงที่เกิดในประเทศไทยและเข้ามาในประเทศไทยโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือในกรณีที่ไม่อาจอนุญาตให้เข้าเมืองໄได้ ก็จะต้องผ่อนผันให้อาศัยอยู่ชั่วคราว ในลักษณะเดียวกัน กับบุคคลนับพื้นที่สูงที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย

กฎหมายว่าด้วยการลงรายการสถานะบุคคลในทะเบียนรายฐาน

แม้ว่ากฎหมายไทยจะมีรับให้สถานะบุคคลแก่บุคคลนับพื้นที่สูงก็ตาม หากบุคคลนับพื้นที่สูงไม่มี “เอกสารพิสูจน์ตน (Identification Paper)” บุคคลนับพื้นที่สูงนั้นก็จะไม่มีความสามารถที่จะใช้สิทธิในความเป็นบุคคลตามที่ได้รับจากกฎหมายไทยได้ในความเป็นจริง คณะกรรมการศึกษาในเรื่องนี้ จึงต้องมาศึกษาความเป็นไปได้ในทางกฎหมายที่จะออกเอกสารพิสูจน์ตนให้แก่บุคคลนับพื้นที่สูงที่ปราบภัยตัวอยู่ในประเทศไทย

คณะกรรมการศึกษาฯ พนวจว่า รัฐไทยย่อmomออกเอกสารรับรองตัวบุคคลได้หากได้มีการจัดทำทะเบียนบุคคลเอาไว้ แต่อย่างไรก็ตามการทำทะเบียนบุคคลโดยรัฐไทยยังไม่สมบูรณ์ทั้งหมด ทั้งที่ได้มีการเริ่มต้นจัดทำทะเบียนบุคคลให้แก่บุคคลธรรมดามาตั้งแต่ พ.ศ.2452 เป็นต้นมา จึงยังคงมีบุคคลธรรมดายังคงอยู่ในประเทศไทยที่ยังขาดเอกสารพิสูจน์ตนกันค่อนข้างมาก มีสถานะเป็นบุคคลที่ไม่มีเอกสารพิสูจน์ตน (Undocumented Persons)

คณะกรรมการศึกษาฯ จึงเห็นว่ารัฐไทยย่อมมีอานาจอธิปไตยที่จะจัดทำทะเบียนให้แก่บุคคลธรรมชาติทุกคนที่ปรากฏตัวอยู่ในประเทศไทย ทั้งที่มีสัญชาติไทยและไม่มีสัญชาติไทย การกระทำดังกล่าวมีนัยทั้งเพื่อรับรองสิทธิในความเป็นบุคคลของบุคคลดังกล่าว และเพื่อประสิทธิภาพในการควบคุมตัวดังกล่าวในขณะที่อยู่ในประเทศไทย ดังนั้นไม่ว่าบุคคลนั้นพื้นที่สูงจะมีสถานะบุคคลในลักษณะใด รัฐย่อมจะต้องระบุชื่อและสถานะของบุคคลลงในทะเบียนบุคคลของรัฐ

ในปัจจุบันกฎหมายไทยที่เป็นหลักในการเรื่อง การทำทะเบียนบุคคลของรัฐไทยมีอยู่ 2 ฉบับ ก่อตัวคือ “พ.ร.บ. การทะเบียนรายบุคคล พ.ศ.2534 และ พ.ร.บ. การทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ.2493 โดยที่กฎหมายฉบับแรกให้อำนาจแก่กรรมการปกครองที่จะทำทะเบียนบุคคลธรรมชาติที่อาจมีสถานะเป็นรายบุคคลไทย ในขณะที่กฎหมายฉบับหลังให้อำนาจแก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการทำทะเบียนบุคคลธรรมชาติคุณต่างด้าวที่มีสิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทยในลักษณะใดๆ

จะเห็นว่า กฎหมายว่าด้วยการทำทะเบียนรายบุคคลได้กำหนดให้นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนห้องดื่นจัดทำทะเบียนบ้านไว้ทุกบ้าน เมื่อสำหรับบุคคลที่เข้าเมืองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว แต่นายทะเบียนจะต้องจัดทำทะเบียนรายบุคคลสำหรับบุคคลในกรณีหลังทั้งกรณีนี้ไว้ต่างหากจากทะเบียนบ้านของบุคคลผู้มีสัญชาติไทย หรือบุคคลที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการถาวร

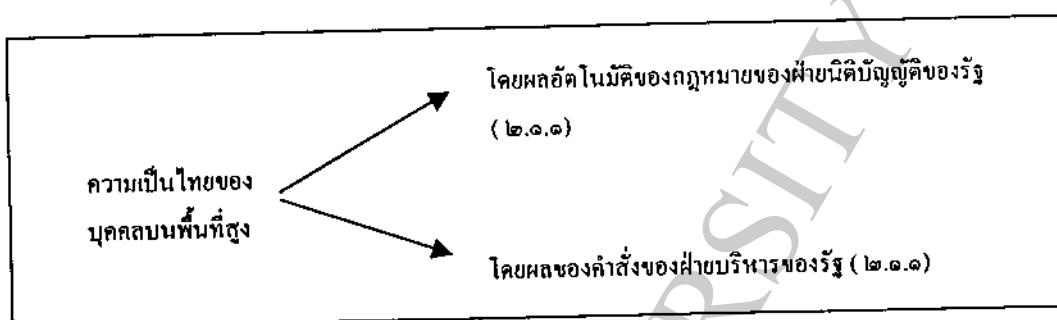
ในขณะที่กฎหมายว่าด้วยการลงทะเบียนคนต่างด้าวได้กำหนดให้คำวิจารณ์ห้องที่จัดทำทะเบียนคนต่างด้าวและออกใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวให้แก่คนต่างด้าวใน 2 ลักษณะ ดังต่อไปนี้ ก่อตัวคือ (1) คนต่างด้าวที่มีข้ามูลบินสบงบัตรบูรพาหรือคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เป็นคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว และ (2) คนสัญชาติไทยผู้เสียไปซึ่งสัญชาติไทยไม่ว่าด้วยเหตุใด จะเห็นว่าคนต่างด้าวประเภทนี้ต้องขอให้รัฐออกเอกสารพิสูจน์ให้ได้ก็ต่อเมื่อคนต่างด้าวนั้นได้รับอนุญาตให้เข้ามาในลักษณะถาวรในประเทศไทยโดยผลของกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว ในขณะที่คนต่างด้าวประเภทที่สองไม่จำต้องได้รับการอนุญาตดังกล่าวเสียก่อน กฎหมายรับรองสิทธิให้โดยอัตโนมัติเมื่อพิสูจน์ได้ว่าคนนี้สัญชาติไทยและได้เสียสัญชาติไทยนั้นไปแล้ว เมนบุคคล ดังกล่าวจะไม่มีสัญชาติไทย เด็กถือได้ว่าเป็นคนต่างด้าวที่มีความสัมพันธ์เป็นพี่น้องกับประเทศไทย จึงต้องได้รับการปฏิบัติในลักษณะพิเศษกว่าคนต่างด้าวอื่นๆ

การพิจารณาสถานะบุคคลของบุคคลพื้นที่สูง ภายใต้กฎหมาย ระเบียนและนโยบายที่เกี่ยวข้อง

โดยผลของกฎหมาย ระเบียน และนโยบายที่เกี่ยวข้อง การพิจารณาสถานะบุคคลของบุคคลนั้นพื้นที่สูงย่อมจะต้องพิจารณาในประการแรกเดียวกันว่า มีความเป็นไปได้ที่จะได้สัญชาติไทยหรือไม่ และเมื่อผลของการพิจารณาปรากฏแล้วว่าไม่อาจได้รับการยอมรับว่ามีสถานะเป็นไทยได้แล้วจึงค่อยมาพิจารณาความเป็นไปได้เพียงใดที่จะเป็นคนต่างด้าวที่มีสิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทย

การพิจารณาปัญหาความเป็นไทยของบุคคลนพนพื้นที่สูง

โดยพิจารณาจากหลักฐานกฎหมายสัญชาติ ซึ่งปรากฏในมูลนิธิธรรมประเพณีประกอบกับหลักกฎหมายสัญชาติที่ปรากฏในกฎหมายลายลักษณ์อักษร ไทยว่าด้วยสัญชาติไทยของบุคคลธรรมค่าทุกฉบับ กฎหมายไทยยอมรับให้บุคคลนพนพื้นที่สูงอาจมีสถานะเป็นไทยได้ภายใต้ 2 สถานการณ์ ดังต่อไปนี้

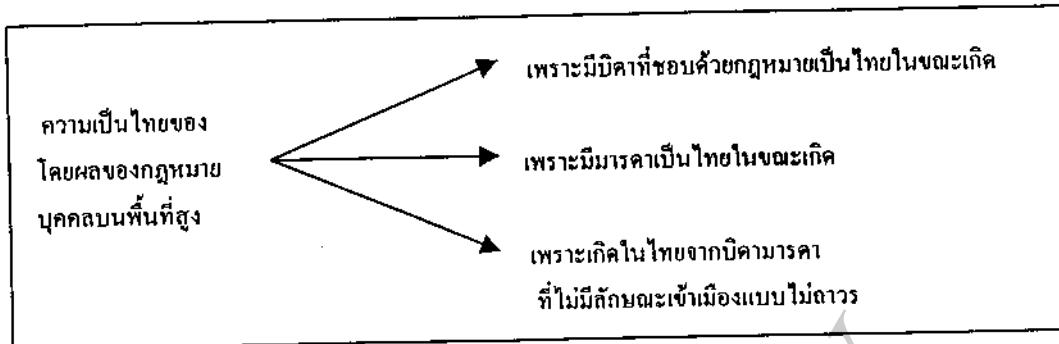
การพิจารณาปัญหาความเป็นไทยของบุคคลนพนพื้นที่สูง โดยผลอัตโนมัติของกฎหมายของผู้บุนเดส์เยอรมัน บุคคลนพนพื้นที่สูงย่อมได้สัญชาติไทย โดยผลอัตโนมัติของกฎหมายหากมีข้อเท็จจริงครบทามข้อกำหนดของกฎหมายที่มีผลในขณะที่เกิด อายุ 10 ปี ตาม แม่บุคคลนพนพื้นที่สูง จะได้สัญชาติไทยโดยการเกิดภายนอกประเทศที่บุคคลนั้นเกิด บุคคลนั้นก็อาจจะเสียสัญชาติไทยในเวลาต่อมา แต่อย่างไรก็ตามแม่บุคคลนพนพื้นที่สูงจะได้สัญชาติไทยโดยการเกิดภายนอกประเทศที่บุคคลนั้นเกิดและเสียสัญชาติไทยในเวลาต่อมา บุคคลนั้นก็อาจได้กลับคืนสัญชาติไทย หากมีข้อเท็จจริงตามที่กำหนดในบทกฎหมายว่าด้วยการกลับคืนสัญชาติไทยในเวลาต่อมา

โดยทั่วไปความเป็นไทยโดยผลของกฎหมายอาจเกิดขึ้นได้ใน 3 ประการดังต่อไปนี้

(1.) ความเป็นไทยโดยหลักการสืบสายโลหิตจากบิดา เพราะบิดาที่ชอบด้วยกฎหมายเป็นไทยในขณะเกิด หรือ

(2.) ความเป็นไทยโดยหลักการสืบสายโลหิตจากมารดา เพราะมารดาเป็นไทยในขณะเกิด หรือ

(3.) ความเป็นไทยโดยหลักแห่งคินเดน เพราะเกิดในประเทศไทยจากบิดา และมารดาที่ไม่มีลักษณะเช่นเมืองแบบไม่ถาวร อาทิ มีบิดาหรือมารดาที่เป็นไทยหรือนมีบิดาหรือมารดาที่เป็นต่างด้าวที่เกิดในไทยก่อนวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2535 หรือมีบิดาหรือมารดาที่ถือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

การพิจารณาปัญหาความเป็นไทยของบุคคลบวนพื้นที่สูงโดยคำสั่งของฝ่ายบริหารของรัฐในกรณีที่บุคคลบวนพื้นที่สูงไม่มีสัญชาติไทยภายใต้กฎหมายที่มีผลในขณะที่เกิดกฎหมายไทยก่อนรับ “สิทธิที่จะร้องขอสัญชาติไทย” ของบุคคลดังกล่าว เมื่อสิทธิคั่งกล่าวข้อความเกิดขึ้นในการพิจารณางบบุคคลบวนพื้นที่สูง ดังต่อไปนี้

- (1.) กรณีที่บุคคลบวนพื้นที่สูง ซึ่งเกิดในประเทศไทยก่อนวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2535
 - (2.) กรณีที่บุคคลบวนพื้นที่สูง ซึ่งเกิดในประเทศไทยดังเดิมวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2535
 - (3.) กรณีที่บุคคลบวนพื้นที่สูงนั้น ได้ทำกุญประ โบชุนแก่ประเทศไทย ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควร
 - (4.) กรณีที่บุคคลบวนพื้นที่สูงนั้น เป็นกริยาของผู้ที่ได้แปลงสัญชาติเป็นไทยหรือของผู้ที่ได้กลับคืนสัญชาติไทย
 - (5.) กรณีที่บุคคลบวนพื้นที่สูงนั้น เป็นบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ที่ได้แปลงสัญชาติเป็นไทยหรือของผู้ที่ได้กลับคืนสัญชาติไทย
 - (6.) กรณีบุคคลบวนพื้นที่สูงนั้น เป็นบุตรผู้เยาว์ของผู้ที่ได้แปลงสัญชาติเป็นไทย หรือของผู้ที่ได้กลับคืนสัญชาติไทย
 - (7.) กรณีที่บุคคลบวนพื้นที่สูงนั้น เป็นผู้ได้เคยมีสัญชาติไทยมาก่อน
 - (8.) กรณีของบุคคลบวนพื้นที่สูงซึ่งคงะเบียนสมรสกับชายไทย
 - (9.) กรณีที่บุคคลบวนพื้นที่สูงนั้น ไม่มีลักษณะดังกล่าวมากทั้งหมด
- อนึ่ง การให้สัญชาติในกรณีที่ 1 และ 2 ถือเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยมีหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการเป็นกรอบดูดพินิจแต่ในขณะที่การพิจารณาการให้สัญชาติไทยในกรณีที่ 3 จนถึง 9 เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่ผู้ที่ข่าวแต่อย่างไรก็ตาม โดยทางปฏิบัติภายในของกระทรวงมหาดไทยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่พิจารณาภารกิจของปัญหาการให้สัญชาติคั่งกล่าว รัฐมนตรีได้ให้อำนาจตามอั่งใจได้

ที่มา: สำนักทะเบียนกลาง, กรมการปกครอง, กระทรวงมหาดไทย. ระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสถานะบุคคลในทะเบียนรายฉุร ให้แก่บุคคลบวนพื้นที่สูง, พ.ศ. 2543.

ภาคผนวก ๖

รายละเอียดข้อมูลที่กองบัญชาการทหารสูงสุด ขอใช้ประโยชน์จากการปั้นไม้
จัดสรรงให้หน่วยบ้านอดีตทหารรุ่นจีนคณะชาติ

รายละเอียดข้อมูลที่กองบัญชาการทหารสูงสุด ขอใช้ประโยชน์จากการป้ายมัจฉาระให้หมู่บ้าน
อดีตทหารจีนคณะชาติ

บ้านเปียงหลวง ต.เปียงหลวง อ.เวียงແຫ່ງ จ.เชียงใหม่

พื้นที่ที่อยู่อาศัย	จำนวน 84 แปลง พื้นที่ 91 ไร่ 2 งาน 11 ตารางวา
พื้นที่ที่ทำการเกษตร	จำนวน 42 แปลง พื้นที่ 220 ไร่ - งาน 10 ตารางวา
พื้นที่สาธารณูปโภค	จำนวน 7 แปลง พื้นที่ 250 ไร่ 1 งาน 18 ตารางวา

บ้านแกน้อย ต.เมืองนะ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

พื้นที่ที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร	จำนวน 171 แปลง พื้นที่ 555 ไร่ - งาน 72 ตารางวา
พื้นที่สาธารณูปโภค	จำนวน 8 แปลง พื้นที่ 301 ไร่ 3 งาน 11 ตารางวา
พื้นที่ที่ถือครองเกิน 15 ไร่	จำนวน 34 ราย 65 แปลง พื้นที่ 839 ไร่ 1 งาน 52 ตารางวา

บ้านเมืองนะ ต.เมืองนะ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

พื้นที่ที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร	
พื้นที่สาธารณูปโภค	

พื้นที่บ้านหนองอุก (อรุณทัย) ต.เมืองนะ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

พื้นที่ที่อยู่อาศัย	จำนวน 96 แปลง พื้นที่ 291 ไร่ 1 งาน 47 ตารางวา
พื้นที่ทำการเกษตร	จำนวน 14 แปลง พื้นที่ 145 ไร่ - งาน 19 ตารางวา
พื้นที่สาธารณูปโภค	จำนวน 11 แปลง พื้นที่ 586 ไร่ 2 งาน 74 ตารางวา

บ้านอ้อเจื่อน ต.หนองบัว อ.ไชยปราการ จ.เชียงใหม่

พื้นที่ที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร	จำนวน 96 แปลง พื้นที่ 174 ไร่ 1 งาน 78 ตารางวา
พื้นที่สาธารณูปโภค	จำนวน 12 แปลง พื้นที่ 119 ไร่ - งาน 72 ตารางวา
พื้นที่ที่ถือครองเกิน 15 ไร่	จำนวน 1 ราย 1 แปลง พื้นที่ 17 ไร่ - งาน 15 ตารางวา

บ้านสันมะกอกหวาน ต.แม่งนอน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่

พื้นที่ที่อยู่อาศัย	จำนวน 51 แปลง พื้นที่ 127 ไร่ 3 งาน - ตารางวา
พื้นที่ทำการเกษตร	จำนวน 37 แปลง พื้นที่ 88 ไร่ - งาน 9 ตารางวา
พื้นที่สาธารณูปโภค	จำนวน 6 แปลง พื้นที่ 179 ไร่ - งาน 77 ตารางวา

บ้านหลวง ต.แม่งนอน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่

พื้นที่ที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร	จำนวน 107 แปลง พื้นที่ 238 ไร่ 1 งาน 28 ตารางวา
พื้นที่สาธารณูปโภค	จำนวน 7 แปลง พื้นที่ 18 ไร่ 2 งาน 43 ตารางวา

บ้านสุขฤทธิ์ (หัวเมืองงาน) ต.ท่าตอน อ.แม่坳าย จ.เชียงใหม่

พื้นที่ที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร จำนวน 70 แปลง พื้นที่ 701 ไร่ 2 งาน 59 ตารางวา
พื้นที่สาธารณูปโภค จำนวน 8 แปลง พื้นที่ 45 ไร่ 3 งาน 75 ตารางวา

บ้านสันติศรี (แม่สะลอง) ต.แม่สะลองนอก อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย

พื้นที่ที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร จำนวน 265 แปลง พื้นที่ 595 ไร่ 1 งาน 81 ตารางวา
พื้นที่สาธารณูปโภค จำนวน 15 แปลง พื้นที่ 240 ไร่ - งาน 81 ตารางวา

บ้านหัวยนู ต.แม่สะลองใน อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย

พื้นที่ที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร จำนวน 32 แปลง พื้นที่ 81 ไร่ - งาน 13 ตารางวา
พื้นที่สาธารณูปโภค จำนวน 9 แปลง พื้นที่ 112 ไร่ - งาน 78 ตารางวา

บ้านแม่แอบ ต.บ้านแขวง อ.เชียงแสน จ.เชียงราย

พื้นที่ที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร จำนวน 121 แปลง พื้นที่ 308 ไร่ 2 งาน 72 ตารางวา
พื้นที่สาธารณูปโภค จำนวน 24 แปลง พื้นที่ 481 ไร่ 1 งาน 84 ตารางวา
พื้นที่ที่ถือครองเกินกว่า 15 ไร่ จำนวน 14 ราย 48 แปลง พื้นที่ 471 ไร่ - งาน 70 ตารางวา
พื้นที่ครอบครัว (อิสระ) จำนวน 34 ราย 38 แปลง พื้นที่ 141 ไร่ 2 งาน 11 ตารางวา

บ้านหาดัง ต.ป้อ อ.เวียงแก่น จ.เชียงราย

พื้นที่ที่อยู่อาศัย จำนวน 115 แปลง พื้นที่ 411 ไร่ 2 งาน 70 ตารางวา
พื้นที่ทำการเกษตร จำนวน 49 แปลง พื้นที่ 416 ไร่ - งาน 9 ตารางวา
พื้นที่สาธารณูปโภค จำนวน 15 แปลง พื้นที่ 172 ไร่ 2 งาน 17 ตารางวา

ที่มา: กองกำลังเรือรบ/กองกำลังผาเมือง, กองทัพภาคที่ 3 ต. โชคนา อ. เมือง จ. เชียงใหม่

ภาคผนวก ๑

รายละเอียดข้อมูลพื้นที่กองบัญชาการทหารสูงสุด ขอใช้ประโยชน์จากการป้าย
เพื่อจัดสรรง่ายให้หมู่บ้านอดีตทหารจีนคณะชาติ

รายละเอียดข้อมูลพื้นที่กองบัญชาการทหารสูงสุด ขอใช้ประโยชน์จากการป่าไม้ เพื่อจัดสรร�除
หมู่บ้านอดีตทหารจีนคณะชาติ

ลำดับ	หน่วยและที่ดัง	เนื้อที่ ไร่-งาน-ตรว.	ประชากร	อาชีพ	สถานะ
1.	ชป.(ทงช.) 1 บ.รักไทย ต.หมอก จำเปี้ย อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน พิกัด LB898658 ห่างจากชายแดน พม่า 45 กม.	-	660 คน (114 ครอบ ครัว) จีนเชื้อ, ผู้พลัด ถิ่นชาวพม่า, ทงช.	เกษตรกรรม (ทำสวน, ทำไร่)	พุทธ ผี
2.	ชป.(ทงช.) 2 บ.ปีงหลวง ต.ปีงหลวง อ.เวียงแหง จ.เชียงใหม่ พิกัด MB607766 แผนที่ชุด ศ7017 มาตราส่วน 1:50,000 ระหว่าง 4648 II และ 4748 II ห่างจากชายแดนพม่า 2 กม. ห่าง อ.เวียงแหง 18 กม. ห่างจาก จ.เชียงใหม่ 174 กม.	5,496-2-63	5,945 คน (1,104 ครอบครัว) ไทย, จีน เชื้อ, ไทยใหญ่, ลีซอ, มูเซอ, และผู้พลัดถิ่น สัญชาติพม่า	เกษตรกรรม (ทำสวน, ทำไร่)	พุทธ
3.	ชป.(ทงช.) 3 บ.แก่นอช ต.เมืองน้ำ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ พิกัด MB776761 แผนที่ชุด L7017 มาตราส่วน 1:50,000 ระหว่าง 4748II ห่างจากชายแดนพม่า 9 กม. ห่าง อ.เชียงดาว 60 กม. ห่าง จ.เชียงใหม่ 150 กม.	2,165-3-15	3,145 คน (433 ครอบครัว) จีนเชื้อ, ไทยใหญ่, เข้า, ลีซอ, มัง, มูเซอ, อีก้อ และ ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า	เกษตรกรรม (ทำสวน, ทำไร่)	พุทธ คริส อิสลาม
4.	ชป.(ทงช.) 4 บ.หัวป่าครึ้น ค.เมืองน้ำ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ พิกัด MB 638723 สถานที่ใกล้เคียง ร.ร. บ้านหัวป่าครึ้น ห่างจากชายแดน พม่า 6 กม. ห่าง อ.เวียงแหง 14 กม. ห่าง จ.เชียงใหม่ 170 กม.	472-3-87.5	1,033 คน (232 ครอบครัว) ไทย ใหญ่, ไทย	เกษตรกรรม (ทำสวน, ทำไร่)	พุทธ

ลำดับ	หน่วยและที่ดัง	เนื้อที่ ไร่-งาน-ครัว.	ประชากร	อาชีพ	ศาสนา
5.	ชป.(ทจช.)5บ.อรุโณทัย(หนองอูก) ต.เมืองนน. อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ พิกัด MB965824 ແພັນທີ່ຊຸດ L7017 ມາຄຣາສ່ວນ 1:50,000 ຮະວາງ 4748 I ແລະ 4748 II ທ່າງໝາຍແຄນພໍາ 1 ກມ. ທ່າງ อ.ເຊື້ອງດຳ 50 ກມ. ທ່າງ ຈ.ເຊື້ອງໄຫມ໌ 130 ກມ.		660 คน (114 ຄຮອນ ຄຮວ) ຈິນອ່ອ, ຜູ້ພັດ ດິນໜາວພໍາ, ທຈ່າ. ທ່າໄຮ)	ເກຍຕຽກຮ່ວມ (ທ່າສວນ, ທ່າໄຮ)	ພຸທ່າ ສີ
6.	ชป.(ทจช.)6 บ.คำຈຶອນ (ສັນຕິວາ) ต.หนองນ້ວ อ.ໄຊປປາກ ຈ.ເຊື້ອງໄຫມ໌ (ບ.ສັນຕິວາ+ ບ.ຕິນຊີ່ຍ+ບ.ພາແດງ)	8,353-2-62.5	141 ຄຮອນຄຮວ	ເກຍຕຽກຮ່ວມ	ພຸທ່າ
7.	ชป.(ทจช.)7 บ.ສັນນະກອກຫວານ ต.ແມ່ງອນ อ.ຝາງ ຈ.ເຊື້ອງໄຫມ໌ ໄກສໍ ສານງ.ປ່າໄມ້ແມ່ສູນ ທ່າງໝາຍ ແຄນພໍາ 15 ກມ. ທ່າງ อ.ຝາງ 25 ກມ. ທ່າງ ຈ.ເຊື້ອງໄຫມ໌ 143 ກມ.	785-0-0	804 คน (124 ຄຮອນ ຄຮວ) ທຈ່າ, ຈິນອ່ອ ອີສະຮະ, ຜູ້ພັດດິນ ຕັ້ງໝາດພໍາ, ອີຈອ	ເກຍຕຽກຮ່ວມ	ພຸທ່າ
8.	ชป.(ทจช.)8 บ.ບ້ານຄວງ ต.ແມ່ງອນ อ.ຝາງ ຈ.ເຊື້ອງໄຫມ໌ ພິກັດ MB048968 ແພັນທີ່ຊຸດ 7007 ມາຄຣາສ່ວນ 1:50,000 ຮະວາງ 4848 IV ທ່າງ ພາຍແຄນພໍາ 2 ກມ. ທ່າງ อ.ຝາງ 38 ກມ. ທ່າງ ຈ.ເຊື້ອງໄຫມ໌ 165 ກມ.	2530-2-0	853 คน (176 ຄຮອນ ຄຮວ) ໄກພ, ຈິນອ່ອ, ນູ້ເຈອ	ເກຍຕຽກຮ່ວມ (ທ່າສວນ,ຫ້າວ ສາດີ, ສຕອ ເບອ່ົ້, ພລັນ, ພລັນ)	ພຸທ່າ ຄຣິສ ອີສລານ
9.	ชป.(ทจช.)9 บ.ສຸຂຖທິພ (ຫຼວມເມືອງ ຈານ) ຕ.ທ່າຕອນ อ.ແມ່ຍ້າຍ ຈ.ເຊື້ອງໄຫມ໌ ພິກັດ NC566222 ຮະວາງແຜນທີ່ 4949 III ທ່າງໝາຍ ແຄນພໍາ 5 ກມ. อ.ແມ່ຍ້າຍ 27 ກມ. ທ່າງ ຈ.ເຊື້ອງໄຫມ໌ 200 ກມ.	2,600 ไร່ (ເກຍຕຽ 1,000 ອາຄີບ 760)	571 คน (84 ຄຮອນ ຄຮວ) ໄກພ, ທຈ່າ, ຈິນ ອ່ອອີສະຮະ, ຜູ້ພັດດິນ ໜາວພໍາ, ນູ້ເຈອ, ອີກ້ອ ເລື່ອງສັກວ)	ເກຍຕຽກຮ່ວມ (ທ່າສວນ, ທ່ານາ ເລື່ອງສັກວ)	ພຸທ່າ ຄຣິສ ອີສລານ

ลำดับ	หน่วยและที่ดัง	เนื้อที่ ไร่-งาน-ตรว.	ประชากร	อาชีพ	ศาสนา
10.	ชป.(ทจช.)10 บ.แม่สะลอง (สันติศรี) ต.แม่สะลอง อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย พิกัด NC655296 ห่างชายแดน 8 กม. ห่าง อ. 40 กม. ห่าง จ.เชียงราย 70 กม.	15,000 ไร่	4,661 คน (242 ครอบครัว)	เกษตรกรรม ค้าขาย	พุทธ คริสต์ อิสลาม
11.	ชป.(ทจช.)11 บ้านหัวหม้อ (หัวหมู) ต.แม่สะลอง อ.แม่ฟ้า หลวง จ.เชียงราย พิกัด NC729365	3,366-1-87.5	275 คน (48 ครอบ ครัว) จีน, มูซอ, อีก่อ, ลีซอ, ลัวะ, ร้า, ไทยใหญ่	เกษตรกรรม	พุทธ
12.	ชป.(ทจช.)12 บ.แม่แอน ต.บ้านแซว อ.เชียงแสน จ.เชียงราย	4,908-1-37.5	1,700 คน (305 ครอบครัว) ทจช., จีนอ่องอิสระ, ผู้พลัดถิ่นสัญชาติ พม่า นั่ง, เย้า, มูซอ, อีก่อ	เกษตรกรรม ค้าขาย	พุทธ คริส อิสลาม
13.	ชป.(ทจช.)13. บ.คำดัง ต.ป้อ [*] อ.เวียงแก่น จ.เชียงราย พิกัด PC565093 ระหว่างแนวที่ บ.กันใจ ห่างชายแดนพม่า ๖ กม. ห่างจาก อ.เวียงแก่น 30 กม. ห่าง จ.เชียงราย 188 กม.	8,100 ไร่	1,844 คน (270 ครอบครัว) ทจช., จีน อ่องอิสระ, ไทย, ผู้ อพยพ, ผู้พลัดถิ่น สัญชาติพม่า, มูซอ, อีก่อ, นั่ง, เย้า	เกษตรกรรม ค้าขาย, รับจำนำ	พุทธ คริส อิสลาม

* ที่มา : กองกำลังเมือง / กองกำลังผาเมือง, กองทัพภาคที่ 3 ถนนโซคนา อ.เมือง จ.เชียงใหม่

ภาคผนวก ๙

ข้อมูลประชากรบนที่สูงภาคเหนือตอนบนจําแนกตามกลุ่มชาติพันธุ์ ปี 2540

ข้อมูลประชากรบนที่สูงภาคเหนือตอนบนจำแนกตามกลุ่มชาติพันธุ์ ปี 2540

ชาติพันธุ์	จำนวน กลุ่มน้ำ	จำนวน หลังคาเรือน	จำนวนประชากร		จำนวน ประชากรรวม	ร้อยละ
			ชาย	หญิง		
1. ชาวขา						
กระเที่ยง	1,125	61,361	158,801	153,814	312,615	42.0
น้ำ	95	12,937	52,350	50,767	103,117	13.9
เย้า	84	8,830	22,041	21,389	43,430	5.8
อีก็อ	193	9,739	28,231	28,380	56,611	7.6
นูเช่อ	208	15,229	42,804	42,109	84,913	11.4
ลีซอ	89	5,436	16,163	15,938	32,101	4.3
ถัวะ	29	3,093	8,381	8,228	16,609	2.2
ถิน	46	6,889	19,232	18,895	38,127	5.1
ขมุ	15	2,403	6,718	6,444	13,162	1.8
ตองซู	3	53	146	111	257	-
มลาบวี	1	24	67	58	125	-
รวม	1,888	125,994	354,934	346,133	701,067	94.2
2. ชนกลุ่มน้อย						
ประหลอง	3	290	824	802	1,626	0.2
จีนอ่อง	39	3,456	10,995	10,584	21,579	2.9
ไทยใหญ่	36	4,544	10,139	9,924	20,063	2.7
รวม	78	8,290	21,958	21,310	43,268	5.8
รวมทั้งสิ้น	1,966	134,284	376,892	367,443	744,335	100.0

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือตอนบน ระยะ 10 ปี เล่ม 1 (2542 – 2551). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2542.

ภาคผนวก จ

การประมาณการจำนวนคนต่างด้าวในจังหวัดภาคเหนือตอนบน

การประมาณการจำนวนคนต่างชาติในจังหวัดภาคเหนือตอนบน

จังหวัด	จำนวนคนต่างชาติ (คน)				
	สำรวจโดย สมช.	สำรวจ ธค. 2538	สำรวจ กพ. 2539	ค่าประมาณการ	
				กรณีคำ	กรณีสูง
เชียงราย	8,175	558	27,340	8,175	27,340
เชียงใหม่	9,649	0	29,000	9,694	29,000
แม่ฮ่องสอน	23,054	2,340	20,000	20,000	23,054
พะเยา	0	0	0	0	0
น่าน	0	3	573	3	573
ลำปาง	0	0	800	0	800
ลำพูน	39	0	34	34	39
แพร่	0	0	0	0	0
ตาก	24,000	5,881	67,864	24,000	67,864
รวม	64,962	8,782	145,611	61,906	172,720

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาเพื่อขัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือตอนบน ระยะ 10 ปี เล่ม 1 (2542 – 2551). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2542.